

புறநானூற்றில் பெண்பாற்பெயர்கள்

மு. தெய்வேந்திரன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, கோபி கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோபிசெட்டிபாளையம்-638453, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Feminine names in Purananuru

M. Deivendran a, *

^a Department of Tamil, Gobi Arts & Science College, Gobichettipalayam-638453, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
tamzhldeiva@gmail.com

Received: 25-12-2021
Revised: 30-09-2022
Accepted: 09-10-2022
Published: 29-11-2022

ABSTRACT

The purpose of this article is to explore the evolution of feminine nouns and also paper trace out possible aspects to know through the Sangam literature that the ancient Tamil people gave importance to tradition in their lives. The uniqueness of the Tamil tradition is that it gives the home life internally and the homeless other life outside. Among them are Purannauru, who San the trio of virtue, Material and Home, which can be praised as Puram, Puranool, Purappattu, Purampu and the Tamil treasury. That is structured and subdivided into classical genetics.

Keywords: Sangam Literature, Purananuru, Tamil People, Feminine.

முன்னுரை

பண்டைய தமிழ்க்குடிகள் தங்களது வாழ்வின் மரபிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளதனை சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இல்லற வாழ்வின் அகமாகவும் இல்லறமற்ற ஏனைய வாழ்வின் புறமாகவும் வழங்கியிருப்பது தமிழ் மரபின் தனிச்சிறப்பாகும். அவற்றுள் புறம், புறநூல், புறப்பாட்டு, புறம்பு, தமிழ்க் கருவூலம் என்றெல்லாம் போற்றப்படக் கூடிய அறம், பொருள், வீடு என்ற மூன்றையும் பாடியுள்ள புறநானூற்றில் தொல்காப்பிய மரபியலுள் தொகுத்தும் வகுத்தும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பெண்பாற்பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ள, இடம்பெறா, மாற்றத்திற்குட்பட்டுள்ள பாங்கினை வெளிக்கொணர்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பெண்பாற்பெயர்கள்

தொல்காப்பியத்தில் கடை இயலாக அமையப்பெற்றுள்ள மரபியலுள்,

“பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணும்

மூடும் நாகும் கடமையும் அளகும்

மந்தியும் பாட்டியம் பிணையும் பிணவும்

அந்தம் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே”

எனும் மூன்றாவது நூற்பாவில் பெண்பாற்பெயர்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன (Bagavathi, 1981). மேலும், வகுத்துரைக்கின்ற நிலையில், அந்தஞ்சான்றனவாக,

“பிணவல் எனினும் அவற்றின் மேற்றே”

“பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே”

“பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட்கு உரிய”

ஆகிய நூற்பாக்களில், ‘பிணவல், ஆ, பிணா’ முதலானவையும் பெண்பாற்பெயர்களாக வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆக, பெண்பாற்பெயர்கள் பதினாறாகும். அவை, ‘பேடை, பெடை, பெட்டை, பெண், மூடு, நாகு, கடமை, அளகு, மந்தி, பாட்டி, பிணை, பிணவு, பிடி, பிணவல், ஆ, பிணா’ ஆகியனவாகும் (Bagavathi, 1981).

புறநானூற்றில் பெண்பாற்பெயர்கள்

மரபியலில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பதினாறு பெண்பாற் பெயர்களில், ‘பெட்டை, மூடு, கடமை, அளகு, பாட்டி, பிணவு, பிணவல், பிணா’ முதலான பெண்பாற்பெயர்கள் நீங்கலாக ஏனைய பெண்பாற்பெயர்கள் புறநானூற்றில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

பேடை

மரபியல், ‘பேடை, பெடை’ என்ற பெண்பாற் பெயர்களை,

“பேடையும் பெடையும் நாடின் ஒன்றும்”

எனும் நூற்பாவினில் பறவை இனம் அனைத்திற்குமுரிய பெண்பாற்பெயராக வகுத்துரைத்துள்ளது (Bagavathi, 1981).

புறநானூறு, ‘பேடை’ என்னும் பெண்பாற்பெயரினை அன்னத்திற்கும் கோழிக்குமுரியதாகப் பதிவு செய்துள்ளதனை,

“இன்புறு பேடை அணியத்தன்”

“இருட்பகை வெரீஇய நாகளிம் பேடை”

என்ற பாடல்களின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது (Duraisami Pillai, 2007).

‘பேடை’ எனும், பெண்பாற்பெயரினை, ‘மயில், ஊர்க்குருவி, பருந்து’ முதலானவற்றிற்குரிய பெண்பாற்பெயராக அடையாளப்படுத்தியுள்ளதனை,

“மென்மயில் புனிற்றுப் பெடை கடுப்பநீடி”

“புன்புறப் பெடையொடு வதியும்”

“உழுஞ்சில் அம்கவட்டிடை இருந்த பருந்தின்

பெடைபயிர் குரலோடு இசைக்கும் ஆங்கண்”

எனவரும் பாடல்களில் மூலம் காணமுடிகின்றது (Duraisami Pillai, 2007).

‘பேடை, பெடை’ எனும் பெண்பாற்பெயர்கள் தற்கால வழக்கில் இல்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்

மரபியல், ‘பெண்’ எனும் பெண்பாற்பெயரினை

“பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட்கு உரிய”

என்ற நூற்பாவினில் மக்களுக்குரிய (உயர்திணை) பெண்பாற்பெயராக வரையறுத்திருக்கின்றது (Bagavathi, 1981).

இந்நூற்பாவினுள் சுட்டப்பட்டுள்ள, 'பிணா' என்பது, 'பிணவு' என்றும் வழங்கப்படும் என்பதனை இளம்பூரணரும், தமிழண்ணலும் குறித்து நிற்க பேராசிரியர் உரையிலும் சுவடியியல் வேறுபாட்டிலும் 'பிணா' என்றே விளம்பப்பட்டிருப்பதனையும் நூற்பாக்களின் தொடர்நிலையும் உற்று நோக்க 'பிணா' என்பது தான் முறைமையாகும் (Vellaivanan, 1994; Thamizhannal, 2008).

புறநானூற்றில், 'பெண்' என்ற பெண்பாற்பெயர் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலில் சிவபெருமான் ஏற்றிற்கும் பெண் வடிவத்தினையும் மக்களுக்குரிய (உயர்திணை) பெண்பாற்பெயராகவும் அடையாளப் படுத்தியுள்ளதனைப் பின்வரும் பாடலடிகள் அறியச் செய்கின்றன,

“பெண்உரு ஒருதிறன் ஆகின்றது அவ்வுரு”

“சாறு தலைக்கொண்டென பெண்பாற்று உற்றென” (Duraisami Pillai, 2007)

நாகு

மரபியல், 'நாகு' என்ற பெண்பாற்பெயரினை,

“எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே”

“நீர்வாழ் சாதியுள் நந்தும் நாகே”

எனும் நூற்பாக்களில், 'எருமை, மரைஆ (காட்டுப்பசு), பெற்றம்(பசு), நீர்வாழ் உயிரினத்துள் நந்து (நத்தை)' ஆகியவற்றிற்குரிய பெண்மைப் பெயர்களாக வகுத்திருக்கின்றது (Bagavathi, 1981).

புறநானூற்றில் மரபியலின் வரையறைக்கு அப்பாற்பட்டு, 'நாகு' என்ற பெண்பாற்பெயர், 'மான், மக்கள் (உயர்திணை), சங்கு, கோழி, வேங்கைமரம்' முதலானவற்றிற்குரிய பெண்மைப் பெயர்களாகப் பதிவுசெய்துள்ளது. இதனை,

“மடமான் நாகுபிணை பயிரின் விடர்முழை”

“நாகுமுலை அன்ன நறும் பூங்கரந்தை”

“நாகுஇள வளையொடு பகல்மணம் புகூஉம் ”

“இருட்பகை வெரீஇய நாகுஇளம் பேடை”

“விரிசினைத் துணர்ந்த நாகுஇள வேங்கையின்”

எனவரும் பாடலடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன (Duraisami Pillai, 2007).

மந்தி

மரபியல், 'மந்தி' எனும் பெண்பெயரானது,

“குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மந்தி”

என்ற நூற்பாவில் குரங்கிற்கும் அதன் வகைமைகளான முசுவிற்கும் ஊகத்திற்குமுரிய பெண்பாற்பெயராக வரையறுத்திருக்கின்றது (Bagavathi, 1981).

புறநானூறு, 'மந்தி' என்ற பெண்மைப் பெயரினைக் குரங்கிற்குரிய பெண்பாற்பெயராக நான்கு பாடல்களில் பதிவுசெய்திருப்பதனை,

“மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி”

“துய்தலை மந்தியைக் கையிடுஉப் பயிரும்”

“செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி”

“மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிலின்”

எனவரும் பாடலடிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது (Duraismi Pillai, 2007).

பிணை

மரபியல், 'பிணை' என்ற பெண்மைப் பெயரினை,

“புல்வாய் நவ்வி உழையே கவரி

சொல்வாய் நாடின் பிணை எனப்படுமே”

எனும் நூற்பாவினுள், 'புல்வாய், நவ்வி, உழை, கவரி' என்கிற மான் வகைக்குரிய பெண்பாற்பெயராக வகுத்திருக்கின்றது (Bagavathi, 1981).

பேராசிரியர், 'பிணை' என்னும் சொல் பொருளினை உண்மை நோக்கின் பிரியாது பிணையும் பிற சாதிக்கும் சேவற்கும் செல்லும்' என்றுரைப்பர் (Vellaivaranan, 1994). ஆயினும், 'மேல் நான்கிற்கும் சிறப்புடையன' என்றும் சுட்டியிருக்கின்றார்.

புறநானூற்றில், 'பிணை' என்ற பெண்பெயர் மரபியலின் வரையறைக்கும் ஏற்ப நவ்விக்கும் கவரிக்குமுரியதாக ஒவ்வோர் பாடலிலும் மரபியலின் வரையறைக்கு மாறாக கலைக்குரியதாக (மான்) மூன்று இடங்களிலும் நேரடியாக மானுக்குரியதாக இரண்டு பாடல்களிலும் விளம்பப்பட்டிருக்கின்றது.

நவ்வி

“சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை” (Duraismi Pillai, 2007)

கவரி

“நரந்தை நறும்புல் மேய்ந்த கவரி

குவளைப் பைஞ்சனை பருகி அயல

தகரத் தண்நிழல் பிணையொடு வதியும்” (Duraismi Pillai, 2007)

கலை

“அருமருப்பு எழில்கலை புலிப்பால் பட்டென

சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை”

“பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்

தீர்தொழில் தனிக்கலை திளைத்து விளையாட

இன்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்

கணவன் எழுதலும் அஞ்சி கலையே

பிணைவயின் தீர்தலும் அஞ்சி யாவதும்” (Duraismi Pillai, 2007).

மான்

“மடமான் நாகுபிணை பயிரின் விடர்முழை”

“மான்பிணை அன்ன மகிழ்மட நோக்கே”

எனவரும் பாடலடிகளின் வழித் தெளிவாகின்றது (Duraismi Pillai, 2007).

பிடி

மரபியல், 'பிடி' எனும் பெண்பாற்பெயரினை,

“பிட்யென் பெண்பெயர் யானை மேற்றே”

என்ற நூற்பாவில் யானைக்குரிய பெண்பெயராக வரையறுத்திருக்கின்றது (Bagavathi, 1981).

புறநானூற்றில், 'பிடி' என்ற பெண்மைப்பெயரினை யானைக்குரிய பெண்பாற்பெயராக பதினொரு பாடல்களில் பதிவுசெய்திருப்பதனை,

“ஒருபிடி படியும் சீறிடம்”

“இரும்பிடித் தொழுதியோடு பெருங்கயம் படியா”

“இளம்பிடி ஒருசூல் பத்து ஈனும்மோ”

“புன்தலை மடப்பிடி பரிசில் ஆக”

“கான இரும்பிடிக்க கன்று தலைக்கொள்ளும்”

“பிட்யடி அன்ன சிறுவழி மெழுகி”

“கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப”

“புன்தலை மடப்பிடி நாண”

“பிட்யுயிர்ப்பு அன்ன கைகவர் இரும்பின்”

“துடியடிக் குழுவிய பிட்யிடை மிடைந்த”

“புன்தலை மடப்பிடி இணையக் கன்றுதந்து”

எனவரும் பாடலடிகளின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது (Duraismi Pillai, 2007).

ஆ

மரபியல், 'ஆ' என்ற பெண்பெயரினை,

“பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே”

எனும் நூற்பாவினில், 'பெற்றம் (பசு), எருமை, மரைஆ (காட்டுப் பசு)' ஆகியவற்றிற்குரியதாக வரையறுத்திருக்கின்றது (Bagavathi, 1981).

புறநானூற்றில், 'ஆ' என்னும் பெண்பாற்பெயர் பெற்றத்திற்குரிய (பசு) பெண்மைப் பெயராக மட்டும் ஏழு பாடல்களில் பதிவு செய்திருப்பதனை,

“ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்”

“ஆவும் மாவும் சென்றுணக் கலங்கி”

“ஆதரக் கழுவிய துகளன்”

“பல்ஆ தழீஇய கல்லா வல்வில்”

“பல்ஆத் திரள்நிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து”

“சினங்கழி மூதாக்கன்றுமடுத் தூட்டும்”

“வியன்புலம் படர்ந்த பல்ஆ நெடுவேறு”

எனவரும் பாடலடிகள் அறியச் செய்கின்றன (Duraismi Pillai, 2007).

முடிவுரை

மரபியலில் பெண்பாற்பெயர்களாகத் தொகுத்தும் வகுத்தும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளவை. 'பேடை, பெடை, பெட்டை, பெண், மூடு, நாகு, கடமை, அளகு, மந்தி, பாட்டி, பிணை, பிணவு, பிடி, பிணவல், ஆ, பிணா' ஆகிய பதினாறாகும். புறநானூற்றில், 'பேடை, பெடை, பெண், நாகு, மந்தி, பிணை, பிடி, ஆ' முதலான பெண்பாற்பெயர்கள் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளன. 'பெட்டை, மூடு, கடமை, அளகு, பாட்டி,

பிணவு, பிணவல், பிணா ஆகியன இடம்பெறாதது குறிப்பிடத்தக்கது. 'பேடை, பெடை' ஆகிய பெண்மைப்பெயர்கள் தற்கால வழக்கில் இல்லையென்பது சுட்டுதற்குரியது. 'நாகு' எனும் பெண்பெயரானது மரபியலின் வரையறைக்கு அப்பாற்பட்டு, 'மான், மக்கள் (உயர்திணை), சங்கு, கோழி, வேங்கைமரம்' ஆகியனவற்றிற்குரியனவாக விளம்பப்பட்டுள்ளது கவனித்தற்குரியது. 'பிணை' எனும் பெண்பாற்பெயர் 'புல்வாய், உழை' ஆகியவற்றிற்குரிய பெண்மைப் பெயராக இடம்பெறாதது குறிக்கத்தக்கது. மரபியலின் வரையறைக்கு மாறாகவும் கலைக்குரிய (மான்) பெயராகவும் மானிற்குரிய நேரிடைப் பெயராகவும் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது சுட்டுதற்குரியது. 'பிடி' எனும் பெண்பெயரானது பெண்யானைக்குரிய பெண்பாற்பெயராக இடம்பெற்றுள்ளது குறிக்கத்தக்கது. 'ஆ' என்ற பெண்பாற்பெயரானது பெற்றத்திற்குரியதாக (பசு) மட்டும் இடம்பெற்று 'எருமை, மரைஆ' ஆகியவற்றிற்குரிய பெண்மைப் பெயராக இடம்பெறாதது சுட்டத்தக்கது.

References

- Bagavathi, K. (1981) Tolkappiyam (Uraivalam) Marapiyal Patippaciriyar, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Duraisami Pillai, A.S. (2007) Purananuru, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Ltd, Chennai, India
- Thamizhannal, (2008) Tholkappiyam Moolamum Uraiyum, Meenakshi Puthaka Nilayam, Madurai, India.
- Vellaivaranan, K. (1994) Tolkappiyam Marapiyal Uraivalam, Madurai Kamaraj University, Madurai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License